

ALDEES
INFANTILS SOS

Onze anys de la guerra de Síria

PER FRANCESC TORRALBA

VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

Algunes de les guerres són molt ignorades per la comunitat internacional i pels mitjans de comunicació social, tot i les víctimes civils, els refugiats, la pobresa, la gana, la misèria i els infinits danys materials que generen. Avui focalitzem l'atenció en la guerra de Síria, ja que es compleixen onze anys del seu inici.

Des del final de la Segona Guerra Mundial (1939-1945) ençà, hi ha hagut en el món més de cent quaranta conflictes bèl·lics. No s'ha tornat a produir una guerra de caràcter global, però sí un munt de guerres bilaterals. Totes aquestes guerres, algunes molt ignorades per la comunitat internacional i pels mitjans de comunicació social, generen víctimes civils, refugiats, pobresa, gana, misèria, crueltat i infinits danys materials que costa anys tornar a reconstruir.

En aquests moments que tenim la mirada posada en Ucraïna, és bo no oblidar altres conflictes armats que hi ha en el món i que han quedat eclipsats darrera la guerra entre Rússia i Ucraïna.

Focalitzem l'atenció en la guerra de Síria, justament avui que es compleixen onze anys del seu inici. Les poques notícies que ens arriben d'aquest conflicte són espantoses per les conseqüències que té en la població civil, en el nombre de refugiats i de

víctimes mortals. Sembla que quan els conflictes són lluny ens afecten menys des del punt de vista emocional, que no els sentim com nostres, però el dolor i el sofriment que causen és exactament el mateix o potser encara més greu que els que tenen lloc a les portes d'Europa.

Mirem el món a través de la finestra que els mitjans ens ensenyen i ens formem una opinió a partir del relat que escoltem, de les imatges que veiem i dels testimonis que parlen a l'altra banda de la càmera, però solament podem fer-nos una idea aproximada del que està passant i del que ha passat si hi ha diferents fonts informatives i si els periodistes poden informar amb llibertat. No cal dir que en els règims autoritaris, aquesta llibertat està completament segrestada, de tal manera que la població acaba pensant el que el poder que mana vol que pensi.

Saltem d'un conflicte a l'altre sense prendre consciència del drama humà que comporta cada conflicte. Ara estem atents a Ucraïna, però si el conflicte

---

Mirem el món a través de la finestra que els mitjans ens ensenyen i ens formem una opinió a partir del relat que escoltem.

---

dura molt de temps, cosa que ningú no sap, és possible que es normalitzi, que deixi de ser notícia i que fixem l'atenció cap a un nou focus d'interès.

Ucraïna ha eclipsat la pandèmia, però la pandèmia no ha acabat. Un problema eclipsa l'altre, però els problemes no es resolen. Sovint es fan més grans, més pesats i més densos, però perden l'interès i, com les papallones, volem cap a una altra flor.

¿Quin se'n recorda de les dones d'Afganistan? ¿Qui té present les víctimes de Síria? ¿Quan de temps seran notícia les víctimes i els refugiats d'Ucraïna?